

virkksomhed, saa kan jeg ikke see rettere, end at naar der staaer, at det franske Grammsystem skal anvendes ved Lægers og Dyrslægers Ordinationer af Lægemidler og disses Ublevering fra Apothekerne til medicinsk Brug, saa vil tillige dermed være sagt, at for alle andre Indkjøb, der, som jeg troer, almindelig betegnes som Haandkjøb, ville Apothekerne ikke alene være berettigede, men ogsaa forpligtede til at udløse Medicin, hvad enten den begjæres i Gram eller i Unzer, i Lob, Quint eller Ort — jeg siger, jeg troer, at Apothekerne ville være ikke alene berettigede, men ogsaa forpligtede dertil, naar man seer bort fra det andet af mig nævnte Lovudkast; men naar man derimod tænker sig dette andet Lovudkast ophøiet til Lov ved Siden af det nærværende, saa forandrer Forholdet sig, saavidt jeg kan see, betydeligt, idet der da ved Læger i det Hele taget maa forstaaes dem, som give sig af med at curere, og det bliver da efter mit Skøn nødvendigt, at tilføie det Ord, som jeg ved det af mig stillede Endringsforslag har tilladt mig at foreslaae tilføiet, nemlig Ordet „autoriserede“. Der vil da komme til at bestaae to Slags Læger, nemlig de autoriserede og de ikke autoriserede; og naar dette Ord „autoriserede“ bliver indsat, saa vil Tilstanden, saavidt jeg skønner, blive den, at de autoriserede Læger ville være forpligtede til at bruge Gramvægten som Benævnelse, og at de ikke autoriserede Læger da have Frihed til at benytte hvilken Benævnelse de vil, det være sig Gram, Lob, Quint eller Ort, og at Apothekerne tillige ville være ikke alene berettigede men ogsaa forpligtede til at udløse Medicin efter saadanne Opgivelser. Kort sagt, at den samme Tilstand da vil komme tilstede, som naar man tænkte sig, at nærværende Lovudkast ophøiedes til Lov, uden at det andet Lovudkast om ikke autoriseret Lægevirkksomhed blev vedtaget.

Der er en Bemærkning, som jeg finder mig foranlediget til at gjøre i Anledning af Motiverne til nærværende Lovforslag. Det er berisnørt, at det vilde være rigtigt at vedtage Lovforslaget i kosmopolitisk Henseende, for at faae det til

at stille sig eens med andre Landes Love, og der er desuden anført, at det ogsaa i skandinaviske Henseende vilde være rigtigt for at faae det samme System, man har i Sverrig og Norge. Jeg troer, at der maaskee kunde indvendes derimod, at man har seet heelt bort fra det Nationale, fra det EienDOMMELIGE ved vore Forhold, og jeg troer, at naar dette sidste Hensyn ogsaa blev taget med, saa kunde det i alt Fald om end ikke opveie, saa dog noget formindskede de andre Hensyn. Jeg skal anbefale Endringsforslaget til Overveielse og velvillig Bedømmelse, og med Hensyn til, om jeg vil fastholde det eller ikke fastholde det, lade mig bestemme af, hvorledes den høitærede Justitsminister og ærede Medlemmer af Thinget ville stille sig til det.

Justitsministeren: Med Hensyn til det af den ærede Taler stillede Endringsforslag, skal jeg bemærke, at det, som Endringsforslaget udtrykker, i Grunden er det samme som det Lovforslaget tilsigter, thi dette har ikke tænkt paa Andre end autoriserede Læger. Jeg kan saaledes egentlig slet ikke see, at Endringsforslaget vil gjøre nogen Forandring, med mindre man paa en kunstig Maade vil lægge en Forandring deri, og dette troer jeg ikke har været den ærede Forslagsstiller's Mening. Han fremsatte imidlertid nogle Ytringer om, at man ved at vedtage Endringsforslaget igjennem denne Lov kunde faae 2 Slags Læger, autoriserede, og ikke autoriserede Læger, men hvis den ærede Forslagsstiller troer at realisere denne Tanke ved sit Endringsforslag, saa maa jeg paa det Bestemteste modsætte mig det. I modsat Fald er det mig ligegyldigt, om det vedtages eller ikke, men jeg skal dog henstille til den ærede Forslagsstiller og til selve Thinget, hvorvidt det vilde være rigtigt, naar det høie Thing isøvrigt ikke vil gjøre nogen Forandring i Lovforslaget, saaledes som det er kommet hertil fra det andet Thing, da at foranledige det tilbageendt til Landstinget paa Grund af et saadant Forslag som det, det